

andring vil have nogen Indflydelse paa at fremme Selvfødsel. Det kan altsaa paa ingen Maade nægtes, at Forslaget, saaledes som det er fremkommet, fortjener en høj Grad af Opmærksomhed. Paa den anden Side kan det heller ikke nægtes, at det er et meget stærkt Indgreb i de hidtil værende Jagtberettigedes Ret, at Jagtretten gives til Fæsterne, ikke paa Grund af, at de skulde have videre Fordring derpaa end andre Brugere, men blot i Statens almindelige Interesse, for at faae Bildskaden nedsat i disse Egne, og der kan saaledes med Grund spørges, om det er aldeles fornødent at gjøre et saadant Skridt, navnlig allerede nu, forinden man har seet Virkningerne af den nye Lov overhovedet. Imidlertid vidner den Maade hvorpaa Sagen er bleven fremsat, om en saa alvorlig Bestræbelse for at komme en ny Ordning af disse vigtige Forhold her i Landet overhovedet imøde, at man ikke uden stor Betænkelse kan med nogen stor Styrke modsætte sig et saadant Forslag. Det er aabenbart, at det vil virke væsentligt for det Formaal, det tilsigter; men det er ogsaa aabenbart, at det meget smerteligt vil berøre de Jagtberettigede, og det er idetmindste mig paa ingen Maade klart, at det vil være absolut fornødent, hvorimod jeg troer, at Udkastet allerede vil fyldestgjøre de vigtigste Formaal, det tilsigter.

Forsaaavdt Udvalget har berørt den Kongelige Jagtret, da har det vist med ligesaa rigtig Tact som Sands indskrænket sig til at forudsætte, at Forandringer deri først kunne finde Sted ved indtrædende Thronskifte; men, naar det er saa, saa seer jeg ikke, at det er absolut fornødent, allerede nu at optage disse Bestemmelser. Thi, naar det følger af Grundloven, at Civillisten fastsættes ved hvert Thronskifte, synes der ogsaa til den Tid at kunne gjøres de Indskrænkninger i den hidtil gjældende Jagtret for Kongen, som der maatte være Anledning til, saa at dette Punkt vel turde forstjenes nærmere Drøftelse.

Der kunde vel være andre Ting, som jeg kunde have Anledning til at tale om; men paa det nærværende Standpunkt af Sagen troer jeg ikke, at det er fornødent. Jeg skal kun bemærke, at, naar man gaaer den Vej, som den

ærede Majoritet har fulgt, er det unægteligt, at der vil ske endeel flere Aflysninger, end ved at følge den Vej, som Udkastet har fulgt, og det turde da ogsaa være fornødent at træffe andre Foranstaltninger til at faae disse tilendebragte, end Udkastet har gjort. Det indeholder saaledes en heel Deel Retsfærdiggjørende for, at foretage de Ændringer, som Majoriteten har foreslaaet, nemlig at benytte hele det Apparat, som allerede i Loven om Aflysning af Huusmændenes Pligtarbejde er optaget, ogsaa ved denne Leilighed, og ikke, som i Udkastet, at indskrænke sig til først at udnævne Formændene, naar Begjering om Aflysning fra 4 Parter maatte fremkomme. Men iøvrigt kan der med Hensyn til den Maade, hvorpaa man har overført den ældre Aflysningslov paa dette Forhold, være meget at bemærke i det Enkelte, men dertil er det ikke nu Tidspunktet.

Sgholm: Skjøndt den nærmeste Anledning til, at jeg har tilladt mig at begjere Ordet paa Sagens nærværende Standpunkt, kunde synes mindre betydelig, har jeg dog troet at turde tillade mig at optage nogle faa Ord af det hviærede Things Tid med en Bemærkning. Der er nemlig i den foreliggende Betænkning indløben en Unøagtighed, idetmindste findes det ikke klart udtalt, hvad jeg som Medlem af Comiteen havde troet at burde forbeholde mig, nemlig en Dissens i Anledning af et Punkt, som angaaer Varseltiden i Overensstemmelse med § 14 i det foreliggende Udkast. Jeg troer, at det i og for sig er en Ubetydelighed, men med Hensyn til Omstændighederne ved denne Betænkningens Tilblivelse, har jeg troet udtrykkelig at burde her anføre denne Omstændighed, fordi den kunde have en væsentlig Indflydelse paa mit Forhold til Sagen ved dens videre Behandling. Det vil nemlig vist være klart, at denne Betænkning er Resultatet af en Imødekommen fra forskellige Sider, og, hvad mig selv angaaer, har jeg troet, at, naar man var kommen imøde til en vis Grændse, maatte man ogsaa holde op og reservere sin Ret mod, at der blev gaaet videre i den Retning, som man var indslaaet. Jeg nævner dette her, da jeg troer, det er nødvendigt, for at kunne finde mig i en rigtig Stilling ved Sagens fremtidige